

Tidsskriftet
DEN NORSKE LEGEFORENING

Den fine fruen på lokaltoget

TIDLIGERE I TIDSSKRIFTET

JULIE DIDRIKSEN

Tidsskriftet

I spalten *Blandede meddelelser* i Tidsskriftet nr. 6/1930 skildres en liten scene fra et lokaltog på vei til Oslo. To kvinner, den ene eldre og flott, den andre yngre og noe mer nøktern, møtes tilfeldigvis. Den yngste av de to ytrer sin «behagelige overraskelse» over at den eldste har kommet seg på bena, siden hun hadde vært sengeliggende dagen før. Mer skal det ikke til før hun får en lang tirade om korrumperting av dagens ungdom som går på teater (det var den mørke komedien *Volpone* av Ben Jonson som var problemet), og hvor elendige leger er sammenlignet med den svært så smigrende kiropraktoren hun gikk til (Tidsskr Nor Lægeforen 1930; 50: 327–8).

Dramatikk og chiropraktikk

Sted: På lokaltog til Oslo. Tid: Våren 1929.

På en stasjon kommer 2 damer på toget. Den ene var en stor statelig dame, godt opi årene men vel konservert og ennå vakker, elegant toalett, mange diamanter, stanglorgnett. Den annen henved 40, mere enkelt klædt med klokt opsyn og mimikk, som tydet på sans for komikk.

DEN NORSKE LÆGEFORENING

(TIDSSKRIFT FOR PRAKTISK MEDISIN — NY REKKE)

REDAKTØRER:

For den videnskapelige del: CARL SCHIØTZ

For den socialmedisinske og faglige del: JØRGEN H. BERNER

Nr. 6	Oslo, 15. mars 1930	50. årgang
-------	---------------------	------------

Innhold.

Originalartikler:

Sekundærfiltreringer hos barn. Av Sofie Tillisch. S. 281.

Oversikter, referater og praktiske notiser:

H. Laurell: Bidrag til tydingen av de såkalte ringskygger i lungene. S. 297. — Gunnar Helsing: Tilfelle av torakoplastikk på Østeråsen sanatorium i årene 1919 til 1928. S. 298. — Leon Nove-Josserand og J. Boucormont: Om behandling av lungetuberkulose hos barn med kunstig pneumotorax. S. 299. — Georg Katz: Den sociale og kliniske berettigelse av den kunstige pneumotorax i kampen mot tuberkulosen. S. 301. — Barnetuberkulosis forebyggelse og bekjempelse. S. 302.

Bokanmeldelser:

R. Kjer-Petersen: Tuberkuloseproblemer. S. 303.

Hygiene, social medisin, lægeforshold m. v.:

Offentlig sundhetspleie i bymessig bebyggede strøk på landsbygden. Av Stian Erichsen, Bærum. S. 307. — Veiledning i frigjørelse fra elektriske lavspenningsledninger, d. v. s. ledninger til lys og motorer. Av elektroing., dosent E. v. Holstein-Rathlou. S. 320.

Fagartikler, medisinsk administrasjon, kollegiale spørsmål m. v.:

Hvem har erstatningsplikt likeoverfor det inntektstap sykeforsikringen med det frie lægevalg påfører distriktslegene på landsbygden? Svar til Generalsekretæren. S. 323. — Utvidelse av Statens pleiehjem for åndssvake. S. 324. — Den norske lægeforenings 23de landsmøte 1930. S. 325. — Fra Medisinaldirektøren. S. 326. — Kongress for barnebeskyttelse. S. 325. — Understøttelsesforeningen for norske læger og deres etterlatte. S. 326.

Blandede meddelelser:

Climakterium virile. S. 326. — Dramatikk og chiropraktikk. S. 327.

Meddelelser fra Den norske lægeforenings byrå: Offisielle meddelelser, Universitetsefterretninger, Spesielle stipendier, Ledige poster i sykekasser, kommuner o. lign. Personalια og svar. Små meddelelser. Byrået.

I. G. Farbenindustrie Aktiengesellschaft Farm.-videnskapl. avd. „Bayer-Meister-Lucius“
Leverkusen a. Rh.
Videnskabelig representasjon for Norge: NORRIGIFA A/S, Store Strandgate 1, Oslo.

MITIGAL

Hudaffeksjoner av dunkel etiologi, forskjellige eksemformer, intertrigo, dyshidrosis kommer likesvel som kløende og parasitære dermatoser inn under Mitigals indikasjonsskjema. Mitigal er allerede blitt en fast bestanddel av den moderne dermatologiske armertarium.

Originalpakninger på 75 og 150 gr.

Den yngre begynner med å uttale sin behagelige overraskelse over å møte den annen, da hun hadde hørt at hun i går lå til sengs. Dermed tok den eldre ordet.

– Ja, jeg hadde et av mine vanlige anfall med hodepine og usigelig matthet; det hadde vært en anstrengende uke, tre store middager og en aften i teatret med souper og bridge etterpå, så kan De selv skjønne det tar på et menneske, som har vært syk og stadig lidende i over 20 år. Det var forresten ved en misforståelse vi kom i teatret i onsdags, jeg ante ikke det var sån – det rene griseri, sier jeg Dem; en skandale, at slikt kan opføres på Nasjonalteatret. Ja det er rent forskrekkelig, hvad den nye teaterchef kan by publikum; jeg treffer ham nok, så skal han få høre min mening. Har De sett Volpone? Ikke? Aldeles avskyelig, det er umulig å gjengi, man kan ikke tenke på det engang. Og slike stykker går vår beste ungdom og ser på! Vil De tenke Dem, de både lo og klappet på de gresseligste ting. Jeg forstår ikke, hvad det skal bli av en ungdom, som får sin åndelige næring av den slags svineri. Det er forferdelig!

– – – – Nu skal jeg inn til min chiropraktor; jeg har gått der hver eneste dag i 3 måneder nesten. – Om det har hjulpet? Jeg er blitt fullstendig bra, jeg føler mig som et nytt menneske. Alle mine sykdommer kommer fra nervene, det har ingen ting med alderen å gjøre. Da jeg fortalte ham, hvor gammel jeg er, sa han: Det er ikke mulig, jeg vilde anslå Dem til minst 15 år yngre. Det er ikke tale om åreforkalkning, sa han, for den saks skyld kan De godt bli 100 år, når der bare blir rettet på Deres nerver. – Det er da for galt, at ingen har skjønt dette før; nu har jeg i årevis hatt en masse læger, av våre første, både overlæger og professorer, men ingen har skjønt det! Han sa det selv: de har ingen ting forstått av Deres sykdom og årsaken. Han forklarte det hele; der hviler et stadig trykk på nervene, og da er det jo aldeles innlysende, at de ikke kan virke som de skal. Da jeg hørte det, falt der som skjell fra mine øine, så nu kan jeg selv føle trykket på nervene. Ja De kan tro det er en ren opplevelse å føle sig fullstendig frisk etter så mange års lidelser. Min mann sier det også: Kjære dig, bare fortsett du hos chiropraktoren din, så lenge du synes du har nogen glede av det.

Den annen frue hadde hørt på med antydning av at smil og innvente nu, at hun vel ikke

kunde være helt frisk, siden hun måtte ligge til sengs igår. Den eldre svarte litt irritert:

– Kjære frue, De må da kunne skjønne, at når man har vært syk og nedbrutt og mishandlet av læger i en årrekke som jeg, så tar det tid. Det sa han også: det vil ikke gå fort; det er jo dessverre så, at først når intet annet hjelper, så kommer folk til mig, og ved den feilaktige behandling, lægene driver med, får nervesykdommen tid til å sette sig fast, så det krever lang behandlingstid. – Og det er jo ganske naturlig. – Man skulde gå til chiropraktoren straks, sa han; de som gjør det, blir ofte bra ved en eneste behandling. – Jeg var der siste gang i forgårs, han stod på reisefot, sa han, skulde ta seks ukers ferie. Men hvis der skulde være noget i veien med Dem til høsten, så bare kom til mig, De frue, sa han; ja han er så rørende omsorgsfull. Han sa: De må ha fullstendig hvile, ikke bestille noget – det trenger jeg da gudskjelov heller ikke –, ikke utsette Dem for sinnsoprør av nogen slags; for det tåler Deres konstitusjon ikke. Det viser, hvor forståelsesfull han er, og jeg har sagt det til dem hjemme; for jeg har lenge skjönt, at for eksempel motsigelse, det tåler mine nerver ikke. De bør helst reise til bad, sa han. Jeg fortalte at jeg hadde tenkt mig til X. – Det bør De ikke gjøre, frue, sa han, X er ikke, hvad det engang kanskje hadde vært, og i det hele tatt står de norske bad ikke på europeisk høide, De bør reise til et utenlandsk badested. – Ja, hvilket vilde han anbefale? – Ja, vi har jo meget gode franske og tyske bad, for ikke å tale om de udmerkede amerikanske, men en så lang sjøreise kan jeg ikke anbefale.

– Nu vet De, frue, jeg har jo vært mange ganger i Paris og ved Rivieraen, men jeg liker ikke å tale fransk, jeg synes det er et ekkelt sprog. Ja, jeg ser De vil si, at det ikke er den almindelige mening, men det er nu m i n mening da, derfor tar jeg alltid min mann eller min datter med, og det sa jeg ham. – Well, sa han, så velger vi et bad, hvor man taler tysk. Jeg skal tenke over saken og finne ut det som passer best for Dem; vil De se opom mig iovermorgen; jeg skal opsette min reise et par dager for Deres skyld, sa han. – Tror De nogen læge i hele Oslo vilde vært så opmerksom?

Ja det er en enestående mann, ung, ser godt ut, har pene manerer og så hensynsfull og forstående, og hvad han forteller om sine kurer, det er jo likefrem mirakuløst! Ja, det forsikrer jeg Dem, frue, aldri skal der komme nogen læge på min kropp mere.

H. A.

Publisert: 28. mai 2018. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.18.0199
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no